

Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi Haber Bülteni
Türkisches Europakomitee für Frieden und Freiheit-Informationblatt

„BARİŞ VE ÖZGÜRLÜK GÜNLERİ ELLERİMİZDEDİR”

Yıl : 1

Sayı : 5

1 Mart 1976

İÇİNDEKİLER

- 1.ABÖK Temsilciler Kurulu Toplanıyor
- 2.ABÖK Delegasyonu,Dünya Barış Konseyi'nin kurduğu "Sürekli Yabancılar Komüsyonu"nun Toplantısına Katılmak Üzere Cenevre'ye gidiyor.
- 3.Türkiye Raporu (Bu rapor DBK Genel Sekreteri Romech Chandra'nın istemi üzerine hazırlanarak,Dünya Barış Konseyine gönderilmiştir.)

ABÖK TEMSİLCİLER KURULU TOPLANIYOR

13-14 Mart 1976 günlerinde ABÖK Temsilciler Kurulu 1976 yılının 1.Toplantısını Frankfurtta yapacaktır.

Günden güne mücadelesi yüksek boyutlara ulaşan ABÖK'ün,bu Temsilciler Kurulu toplantısına,ABÖK'e katılma istemi ile başvuran örgüt delegeleri de katılacaktır.Başvuran örgütlerin istemleri görüşülerek karara bağlanacaktır.Ayrıca bir sıra örgütler bu toplantıya gözlemcilerini göndereceklerdir.

Gündemindeki maddeleri görüşecek olan Temsilciler Kurulu, 13 Mart Cumartesi akşamı toplu olarak yine ABÖK'ün düzenliyeceği "Barış ve Özgürlük" adlı kitlesel geceğe katılacaklardır.

"Barış ve Özgürlük" gecesi Alman Sendikalar Birliği (DGB)nin saloⁿunda yapılacaktır. Gecede , ABÖK'ün mücadelesini, anlatacak konuşmalar yapılacak, barış ve özgürlüğü işleyen işçi tiyatroları oynuyacaktır.

14 Mart akşamına kadar devam edecek Temsilciler Kurulu toplantısı gündemindeki maddeleri bitirdikten sonra, yeni bir can, daha ileri bir mücadele azmi ile bölgelerine döneceklerdir.

* * *

ABÖK DELEGASYONU CENEVRE
TOPLANTISINA GİDİYOR..!

Dünya Barış Konseyi'nin 16-19 Eylül 1975 tarihlerinde Cenevrede yaptığı "Avrupada Çalışan Yabancı İşçilerin Farklı İşlem Görmeleri" adlı toplantıda "Sürekli Yabancılar Komisyonu" kurulmuştu. ABÖK Delegasyonu bu komisyonun üyesidir.

14 Mart 1976'da Cenevre'de yapılacak olan bu komisyonun toplantısına katılmak üzere ABÖK delegasyonu Cenevre'ye gidiyor,

Toplantıda yapılacak görüşmeleri ve alınacak kararları gelecek sayımızda yayınlayacağız.

* * *

T Ü R K İ Y E R A P O R U

(Dünya Barış Konseyi Genel Sekreteri Dr.Chandra'nın istemi üzerine, bu rapor Dünya Barış Konseyine sunulmuştur.)

Türkiye Emperyalist Devletlerin Pazarıdır

Emperyalist devletlerin sömürüsü altında bulunan Türkiye, ekonomik ve giderek siyasal bağımsızlığını yitirmiştir. Türkiye'yi çok kâr getiren bölge olarak gören emperyalist güçler, yerli ortakları ile birlikte ülkeyi sömürmektedir. Aynı zamanda sosyalist komşularımıza ve arap halklarının kurtuluş mücadelesine karşı kullanmak amacıyla ülkeyi barut fıçısı ve silah deposu haline getirmişlerdir. Türkiye'nin en önemli noktalarına yerleştirilen atom başlıklı füzeler, içte gelişen barış, özgürlük, sosyal ilerleme hareketine gözdağı vermek, bu güçleri geriletmek, dışta ise başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkeleri tehdit etmek ve ulusal kurtuluş savaşı veren ülkelere saldırmak içindir. Orta Doğuda barışı daima tehlikeye sokan biri de NATO üyesi Türkiye'dir.

Burada bir kaç örnek vermek yerinde olacaktır.: Türkiye'deki "ABD" üslerinin sayısı 101'dir. NATO ve ikili antlaşmalara dayanılarak kurulan üsler için istimlake gerek kalmadan devlet topraklarından verilen alanlar bir yana, istimlak edilmiş toprakların 55 milyon metrekare olduğu yıllarca önce açıklanmıştır.

İşbirlikçi burjuvazi ve onun hükümetleri yarım yüzyıl önce silahla kazanılmış bağımsızlığı, masa başında ikili antlaşmalar yaparak geri iade ettiler. ABD ile 3 ü 1950'den önce, 31'i 1950-1960 arasında ve 20 si ise 1960-1965 arasında olmak üzere 54 ikili antlaşma imzalamışlardır. Bu antlaşmalar bağımsızlığımızı ortadan kaldıran belgelerdir.

Silahlanmak için milyarlar harcanıyor

2.Dünya savaşından hemen sonra "ekonomik yardım" adı altında ülkemizde girmeye başlayan emperyalizm, ardından "askeri yardımı"dayanmış, Türkiye'yi saldırgan paktlara sokmuş, ardından da "siyasi yardım"denilen kendi idolojilerini bir süre de olsa egemen hale getirmeğe çalışmışlardır.

1952 yılında NATO'ya giren Türkiye bugün NATO ülkeleri arasında askeri harcamalar yönünden 6.sırayı tutmaktadır. 1973 yılında bu harcamaların tutarı 12 milyar,483 milyon TL'dir. Halkımız,işsizliği önleyecek olan ulusal ağır sanayiinin kurulmasını isterken,1975 yılı mali bütçesinin aslan payı yine silahlanma masraflarına ayrılmıştır. Yatırımlara ayrılan ödenek bütçenin %33,7'sini oluşturmakta iken,silahlanma masraflarına ayrılan bölüm ise %54'ünü tutmaktadır. Milli-yetçi cephe hükümeti Bakanlar Kurulu 4.ocak 1976'da yaptığı toplantıda silahlanma için bütçeden ayrılan 33,5 milyar liranın dışında 13,5 milyarlık bir ek ödenek daha kabul etmiştir.(Cumhuriyet Gazetesi 5.ocak 1976, AP başkan yardımcısı İsmet Sezgin'in açıklaması)

Ayrıca şunu da açıklayalım ki.,Türkiye 1952'de NATO'ya girdiğinden bu yana geçen 24 yıl içinde silahlanma uğruna 132 milyar lira para harcıyarak, milyonlarca insanını iş,ekmeğe muhtaç etmiş,milyonu aşan insanını,ailelerinden,çoluk çocuklarından,yurdundan yuvasından kopararak el kapılarına yollamıştır.

Harcanan 132 büyük paralarla neler yapılır,ne yaralar sarılmazdı ki, ama hiç bir yara sarılmadı. Oysa halkımız silahlanmadan,savaştan yana değil.Barıştan ve özgürlükten yanadır. İş,ekmek,barış istiyor. Komşularıyla dost kalmak istiyor. Ama emperyalist güçlerle,özellikle ABD emperyalistleri ile elele olan gelmiş geçmiş hükümetler ve bugünkü MC hükümeti halkımızın karşısında ve emperyalizmin çıkarları doğrultusunda hareket etmeyi bir görev bilmiş ve görev bilmektedir.

ABD Savunma Bakanı 12.ocak 1953'de verdiği bir beyanatta şöyle di-yordu.(Türkiye ile Yunanistan'a yardım etmeli,çünkü onlar kuvvetli olursa biz daha az ordu besleriz,daha emniyette oluruz.) İşte bu günümüzde gerçekleşmiş,Türkiye saldırı üstleri ile donatılmış,bütün sınırlarımız,nükleer mayınla döşenerek ülkemiz ölüm harmanı haline getirilmiştir.

Yeraltı ve Yerüstü Kaynaklarımız

Yerli ortakları ile birlikte emperyalist güçler ülkede büyük vur-gunlar vurmaktadırlar.Yerli sömürücülerin himayesinde ABD Türkiye'ye verdiği her dolar için 4 dolar geri almaktadır. Oysa bu dolarlar,"yardım" adı altında verilmekte ve Türkiye halkına bu adla sunulmaktadır."İnterneyşınıl Hervester" adlı bir ABD şirketinin başkanı şöyle diyor.:(BİRLEŞİK AMERİKA DIŞINDA SON BEŞ YIL İÇİNDE ÇEŞİTLİ AMAÇLAR UĞRUNDA HARCADIĞIMIZ HER DOLAR BAŞINA 4,67DOLAR ELDE ETTİK.) ABD ve diğer çok uluslu şirketler Türkiye'de Borakstan petrole ka-

dar önemli zenginlik kaynaklarını kontrollerinde tutmakta, ağır sanayiinin gelişmesini önleyerek, montaj sanayiinin serpilmesini teşvik etmekte ve bunda da başarılı olmaktadırlar. (Örneğin: Türkiye'de petrol endüstrisinden sağlanan kârların yaklaşık olarak yarısını kontrol etmektedirler. Bunların yıllık kârı 1 milyar liradır. Milli kurulumuz TPAO petrol arama çalışmalarına yılda 400 milyon lira harcarken, yabancı şirketler 100 milyon dahi harcamamaktadır. Böyle olduğu halde TPAO petrol endüstrisinden sağlanan kârların 4'de 1'inden azını almaktadır. Yabancı petrol şirketleri Ortadoğu ülkelerinde varil başına 20 sent kazanırken, Türkiye'de 250 sent kazanmaktadırlar.

10 Büyük Şirketin 1973 Kârı

Bir yandan kapitalist dünyanın genel doğrultusu içinde ülkemizde işsizlik artarken, diğer yandan para babaları milyonlarına milyonlar katmaktadırlar. Örneğin., 1973 yılında 10 büyük yerli şirketin yıllık net kârı 777 milyon 246 bin liradır. (Bu veriler kendi açıklamalarından alınmıştır.) İnandırıcı olacağı da üphelidir. Zira Türkiye'deki kapitalistler daima büyük vergi kaçakçılığı yapmak için gerçek kazançlarını gizlemektedirler. Bunun örnekleri zaman zaman gazete sayfalarına yansımaktadır. Aynı zamanda bunlar öylesine israfın içindedirler ki, çocuklarına 8 milyon liraya çıkan düğünler yapmakta sınıf geçen çocuklarına veya nişan hediyesi olarak 620 bin liralık arabalar hediye etmektedirler. Bir yandan açlıktan, işsizlikten gözü nü satılığa çıkarmış insanlar varken, diğer yandan da yukarıda verdiğimiz örnekte olduğu gibi, su gibi para harcayanlar vardır.

Avrupanın en pahalı milletvekilleri Türkiye'dedir. Milletvekilleri nin saat ücretleri 900 liraya gelmekte, bunların 300'e yakını yanında işçi çalıştıran patron ve birçoğu da toprak ağasıdır. Böyle olduğu içindir ki., bugünkü MC hükümeti özel sektöre 3 ayda 10 milyar lira kazandırmış, yabancı petrol şirketlerinin zam isteklerini kabul etmişlerdir.

Türkiye Altından Kalkamayacağı Kadar Dış ve İç Borcun Altında

Bu sömürü mekanizmasının işlemesi sonucunda Türkiye gırtlığına kadar borca gömüldü. Her doğan çocuk, borçlu olarak dünyaya gözlerini açmaktadır. Bu borçların kuruşu bile bu çocuklara harcanmamakta, yine büyük para babalarına ayrılmaktadır. Örneğin; bugünkü Başbakan S. Demirel'in ye eni 26 yaşındaki Yahya Demirel İsveçte hayali bir mo-

bilya firması kurduğunu, ihracat yaptığını ileri sürerek Merkez bankasından 20 milyon lira vergi iadesi almıştır. Bunu ortaya çıkaran bir müsteşarın işine son verilmiş, gece oluncada, komandolar tarafından evi dinamitlenmiştir. Bu sadece kamuoyuna yansıyanıdır. Bir de kamuoyuna yansımayanlar vardır ki, bunların ne kadar olduğu konusunda bilgi vermek mümkün değildir. Bu konuda CHP meclise araştırma önergesi vermiş fakat Süleyman Demirel, araştırma komisyonundan kendisi kaçtığı gibi, gurbunu da kaçırmaktadır. Bunu CHP Genel Başkanı 1976 mali yılı görüşmelerinde dile getirmiştir.

Halen Türkiye 1974 kasım ayı itibarıyla 41.984.800.000 TL iç borç, ve 40.777.000.000 TL dış borcun içinde bulunmaktadır. (Bu rakamlar Maliye Bakanı Bedri Gürsoy'un 1975 Mali yılı bütçesini sunuş konuşmasından alınmıştır.) Diğer yandan 1976 yılı bütçesi açığı 40 milyar liradır.

İşsizlik Çığ Gibi Büyüyor

İşçimiz, köylümüz, tüm emekçi halkımız en kötü koşullar altında yaşıyor. İşsizlik büyüyor. Çalışan halkın sofrasındaki ekmek her geçen gün küçülüyor. Şu anda resmi rakamlardan aldığımız verileri göre açık işsizlerin sayısı 3,5 milyonu aşmaktadır. Bu rakam büyük kentlerdeki işsizleri kapsamaktadır. Bir de köylerde gizli işsizlik vardır. Yine resmi rakamlara göre gizli işsizlerin ve yılda 3,4 ay iş bulabilenlerin yani mevsimlik işçilerin sayısı 9 ila 10 milyon arasında değişmektedir. Diğer yandan fiyatlar durmadan yükseliyor. 1970-1974 yılları arasında fiyatların artış hızı %112'dir. Çalışanların kazancı ise bunun 3'te biri kadar bile artmamıştır.

Köylerimizin Durumu

25.6.1972 tarihinde köy işleri bakanı şunları açıklıyordu: "Türkiye de köylerde yaşayanların sayısı 23 milyondur. 16.000 insan hâlâ çadır ve mal aralarda yaşamaktadır. Köylerde yaşayanların ancak 3 milyon 430 bininin konutu vardır. Bunların 1 milyon 750 bini toprakla örtülü, 200 bini ise penceresizdir. 980 bininde ise hela ve yıkanma yeri yoktur."

1970 yılı nüfus sayımına göre 4 milyon 126 bin köylü ailesinden 1 milyon 268 bininin bir karış toprağı bile yoktur. Toplam olarak 7 milyon köylü topraksızdır. Oysa kurtuluş savaşlarında canlarını diş

lerine takarak bağımsızlık için döğüşenler yine bunlardı.

Bugün Türkiye'de halâ 742 köy bütün halkı ile alınıp satılabilir şekilde toprak ağalarının elindedir. Ayrıca 334 bin 800 büyük toprak sahibi aile vardır. Bunlar çalışmadan yaşamaktadırlar.

Türkiyede Elektrik Enerjisi

Toplam enerjinin % 80'i montaj ve lüks tüketim sanayiinde kullanılmaktadır. İçindeki suyu içip attığımız bir alüminyum kutu için harcanan 0,5 Kwh'lık enerjinin, 100 vatlık bir ampulu 5 saat yaktığı ve 300 bin kutuya harcanan enerji ile bir köyün bir yıllık elektrik tüketiminin karşılanılabileceği uzmanlarca açıklanmıştır. Oysa "Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği"nin yaptığı bir araştırmaya göre ülkemiz nüfusunun %62'si bütünüyle elektrik enerjisinden yoksundur.

Türkiye'yi iki komşu ülkesiyle kıyaslarsak, kişi başına enerji tüketimi (Kwh)olarak 1973 yılında şöyledir: Türkiye 349, Yunanistan 1567, Bulgaristan 2925.

Türkiye'de Sağlık Sorunu

Türkiye'de yeni doğan her 1000 çocuktan 280'i bir yaşına gelmeden ölmektedir. Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesinde 30.000 kişiye bir doktor düşmektedir. İnsanlar gerektiği zaman bir asprini bile bulamamaktadırlar. En küçük hastalıktan ölenlerin sayısı az değildir. İlaç tamamen lüks haline gelmiş ve çok pahalıdır. İnsanların sağlığı bile sömürü için bir araç haline getirilmiştir. Örneğin: TÜB- DER dergisinin 99 sayısında bir ilacın fiyatı Macaristan'da 2dolar iken, aynı miktarda, aynı nitelikte bir ilacın İsviçre'den ülkemize 457 dolar üstünden fatura edildiği belirtilmekte ve şöyle denmektedir: "Günde 100 adet ilaç satan bir firma, havadan 45 bin dolar kazanmakta ki Türk parası olarak bu 675 bin lira eder. Bu da, ayda 2000 lira alan bir memurun 29 yıllık maaşı demektir."

Diğer yandan Türkiye'de yaş ortalaması 48'dir. İnsanlar beslenememektedirler. Besin genellikle nişastası bol olan taneli yiyeceklerdir. Proteinli besin yiyemiyen halkın hem yaş ortalaması düşük, hem hastalıklar yaygındır. Et gibi temel gıda maddesinin fiyatı çok yüksektir ve durmadan da yükselmektedir. 1400 lira alan 4 kişilik bir

- işçi ailesi ayda ancak 600 gr. et alabilmektedir.

Türkiye'de Eğitim, Kültür

Türkiye'de geniş halk tabakaları eğitimden yoksundur. Örneğin:,halen 4.601 köyde okul yoktur. 26.700 köyde ise sadece bir dersane - likli okul ve bir öğretmen vardır. Bu demektir ki, 1 öğretmen,1den 5 e kadar bütün sınıfları okutmaktadır.

Cumhuriyetin 50.yılında okuma yazma oranı şöyledir. Erkeklerin%64, kadınların ise %40'ı okuma yazma bilmektedir. Geri kalan % 44'ü ise hiç okuma yazma bilmiyor. Bu oran doğuda kürt yurttaşlarımızın kes i me gidildikçe daha da büyümektedir. Örneğin.,Hakkari şehrinde okuma yazma bilen kadınların sayısı sadece % 2'dir.

Yüksek okulların kapısı tamamen hali vakti iyi olanların çocukları- na açıktır. Yine örneğin Üniversitelere giden işçi ve köylü çocukla rının sayısı % 1'dir.

Türkiye'de kitap basımı,tiyatro,sanat dalları yaygın değildir.Egemen güçler bu sanat dallarının gelişmesini kasıtlı olarak engellemekte- dirler. Örneğin.,bugün bütün dünyada okunan 134 kitap zincire vurul muştur. Basımı yasaktır. Bu yetmiyormuş gibi ilerici Türk yazarları nın kitapları Milli Eğitim Bakanı tarafından okullardan toplattırıl mış,okunması yasak edilmiştir. Bundan ötürü de Türkiye Yazarlar Sen dikası ocak 1976 da yaptığı bir basın toplantısında Milli Eğitim Ba kanı Ali Naili Erdem'i "kitap düşmanı" olarak ilan etmiştir.

Bir yandan da ilerici tiyatro ve sinema sanatçıları ortaya koydukla rı yapıtlardan ötürü tutuklanmakta ve ağır cezalar verilmektedir. Örneğin.,ilerici sinema sanatçısı, yazar Yılmaz Güney sıkı yönetim dönemlerinde hep tutuklu kalmış, 1974 'de CHP-MSP'nin koalisyon hü- kümeti döneminde çıkarılan aflardan yararlanarak hapisten çıkmış , değerli yapıtlar hazırlamaya başlayınca, provakasyona getirilerek in san öldürdü suçu ile tekrar içeri alınmıştır. Adam öldürmediği is - natlandı ı halde serbest bırakılmamaktadır. Daha bir çok yazar, çe- virmen ve sanatçılar tutuklanmaktadır. Kültürün gelişmemesi için da ha bir çok yöntemler uygulanmaktadır.

Ve Bugünkü Hükümet

Yukarıdan beri belge verilere dayanarak kısaca açıkladığımız Türki- ye'nin bugünkü durumu derin bunalımlar içinde bulunuyor. Egemen güç

ler kendi çıkarlarını yitirmemek, iktidarda biraz daha kalmak için çeşitli yöntemler deniyor. Yükselen iş, ekme, barış, özgürlük, ileri demokrasi istemlerinin kan ve terörle bastırmaya, bunalımın içinden böyle kurtulmaya çalışıyor.

10 ay önce nisan 1975 tarihinde 4 sağcı partinin bir araya gelerek, kurdukları hükümet, bunları destekleyen militarist generaller biraz daha ayakta kalabilmek için direniyorlar.

Bu 4 partiden 1'i MHP Hitler Nazizmini benimsemiş faşist bir partidir. Ülkede binlerce faşist komandolar yetiştirmiştir. Parle^mentoda 3 millet vekili vardır. Fakat komandoları kullanmak için MC Hükümeti bunun 2'sini hükümete almıştır. 1'i, MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş Başbakan yardımcısıdır.

1975 seçimlerinde halkımızın gericilere, faşistlere, egemen güçlere iyi bir ders verip, barış, özgürlük, sosyal ilerlemeden yana olduklarını gösterince, bunlar dahada birleşme, tek yumruk olma gereğini duydular. Bu dört partiye katılmak istemiyen diğer 5 sağcı partinin milletvekillерinin yarıya yakınına parayla satın alarak hükümeti kurdu ve güven oyu aldılar.

Bunların hükümet ettiği 10 aylık dönem içinde bir çok şeyler oldu. Faşizm biraz daha tırmanış gösterdi.

12 Ekim 1975 de kısmi Senato seçimleri yapıldı. MC Hükümeti, halkımızı yıldırma, emekçilerin barış ve özgürlükten yana ilerici adaylara oy vermesini önlemek için sayısız saldırılar düzenledi. Anti-komünzmi, gericiliği daha da körükledi. CHP Genel Başkanına suikastlar düzenlendi. CHP'nin seçim mitingleri faşist komandoların saldırısına uğradı. Bu saldırılarda işçiler, köylüler öldürüldü. 53 yıldan beri yasak edilen Türkiye Komünist Partisi bu seçimlere giremedi. Adaylarını kitlenin önüne çıkaramadı.

Katil komandolar açıkça hükümet tarafından destekleniyor. Vuruca güç olarak kullanılıyor. CHP Genel Başkanı B. Ecevit, 17.2.1976 bütçe görüşmelerinde Mecliste yaptığı konuşmada "gençlerin kanından hükümetin elini temizleyin" demiş, daha önce de, "Ülkü ocakları" (komandolar) ın Genel başkanın bir katil olduğunu belgelerle açıklamış, bunun üzerine, Genel Başkan istifa etmiştir. Faşist Türkeş dönen komandoların vurulmasını emretti... Bundan sonra komandoluktan vazgeçenler, evlerinde ölü bulundular. Adalet Bakanı ve diğer sağcı parti liderleri çeşitli demeçlerle komandoları teşvik ettiler. Yeni cinayetlere yönelttiler. Grev yapan işçilerin, toprak isteyen köylülerin, demokratik üniversite isteyen öğrencilerin, ulusal eğitim isteyen öğrencilerin üstüne, dev

let kuvvetlerinin desteğinde bu komandolar sürülüyor. MC iktidara geldikten beri, 46 yurtsever öldürüldü. Bunun 6'sı öğretmendir. 1570 kişi ağır şekilde yaralandı..5000'in üstünde öğretmen sürgün edildi. Yüzlerce kişi zindanlara atıldı. İşkence altına alındı. İşkenceler sürüp gidiyor. Askeri mahkemeler yurtseverlere ağır cezalar kesmeye devam ediyor.

Üniversiteler kapatıldı.,öğretim yapılamaz oldu. Komandolar orta okullara kadar saldırıyor. İki tane demokrat profesörün evi bombalandı.

Bu dönemde kürt yurttaşlarımıza yapılan baskılar daha da şiddetlendi. Kürtlerin yaşadığı Iğdır,Doğu Beyazıt,Diğerbakır,Elazığ,Malatya kasaba ve şehirlerinde büyük olaylar yaratıldı. İnsanlar öldürüldü. Suçsuzlar hapsedildi. Beytülşebap'da çok sayıda Kürt yurttaşımız öldürüldü. 18.000 'i dağlara sığınmak zorunda kaldı. Bu bölgede köyler basılmakta,bombalanmakta,yıgınsal katliamlar yapılmaktadır. Örneğin., 28 ocak 1976'da Mardin'in İdil kasabasının yakınlarında bir mağarada 13 kişi sıkıştırılarak havadan bombalanıldı . 5'i ölü gerisi ağır yaralı olarak ele geçirildi.

Baskı, zulum, terör hergün devam ediyor. Durmadan insanlar öldürülüyor. Dünya Barış Konseyinden dileğimiz, bütün dünyadaki barışçı güçleri, yurdumuzda işlenen bu cinayetlere karşı uyararak,ülkemizde barış ve özgürlükten yana mücadele veren barış ve özgürlükçü güçlerle dayanışmaya sokmaktır. En derin saygılarımızla....
